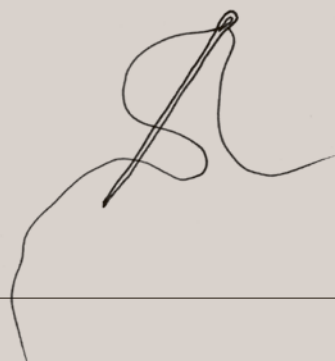

INKÖPSSTÄLLEN VÅR/SOMMAR 2013

ACQUA DI PARMA WWW.ACQUADIPARMA.COM
ALFRED DUNHILL WWW.DUNHILL.COM
ATTOLINI/GABUCCI WWW.CESAREATTOLINI.COM/08-678 07 30
BARON WWW.BARON.SE
BORSALINO WWW.BORSALINO.COM
BOSS BLACK WWW.HUGOBOSS.COM
BOTTEGA VENETA WWW.BOTTEGAVENETA.COM
BREITLING WWW.BREITLING.COM
BURBERRY WWW.BURBERRY.COM
CANALI WWW.CANALI.IT
CARUSO/GABUCCI WWW.CARUSOMENSWEAR.COM
 /08-678 07 30
CHOPARD WWW.CHOPARD.COM
CHURCH'S WWW.CHURCH-FOOTWEAR.COM
CORNELIANI WWW.CORNELIANI.COM
DOLCE & GABBANA WWW.DOLCEGABBANA.COM
EMPORIO ARMANI WWW.ARMANI.COM
ERMENEGILDO ZEGNA WWW.ZEGNA.COM
ETON WWW.ETONSHIRTS.COM
GAJOLA NAPOLI WWW.GAJOLA.IT
GALLO WWW.GALLOSPA.IT
GLANSHIRT WWW.SLOWEAR.COM
GUCCI WWW.GUCCI.COM
HENDERSON WWW.HENDERSONSHOES.IT
HOPE WWW.HOPE-STHLM.COM
JAEGER-LECOULTRE WWW.JAEGER-LECOULTRE.COM
JIL SANDER WWW.JILSANDER.COM
LA CHEMISE WWW.LACHEMISE.SE
LONGINES WWW.LONGINES.COM
LOUIS VUITTON WWW.LOUISVUITTON.COM
MABRO/HANS ALDE WWW.MABRO.IT/08-20 71 91
MONTBLANC WWW.MONTBLANC.COM
OMEGA WWW.OMEGAWATCHES.COM
ORLEBAR BROWN WWW.ORLEBARBROWN.COM
OSCAR JACOBSON WWW.OSCARJACOBSON.COM
PALMGRENS WWW.PALMGRENS.SE
PAUL SMITH WWW.PAULSMITH.CO.UK
PETRONIUS 1926 WWW.PETRONIUS1926.IT
POLO RALPH LAUREN WWW.RALPHLAUREN.COM
PORTS 1961 WWW.PORTS1961.COM
PRADA WWW.PRADA.COM
ROSE & BORN WWW.ROSEBORN.COM
SALVATORE FERRAGAMO WWW.FERRAGAMO.COM
SAMSONITE WWW.SAMSONITE.SE
SERGIO ROSSI WWW.SERGIOROSS.COM
TIGER OF SWEDEN WWW.TIGEROFSWEDEN.COM
TOM FORD WWW.TOMFORD.COM
TRUZZI WWW.TRUZZIMILANO.IT
VACHERON CONSTANTIN WWW.VACHERON-CONSTANTIN.COM
VALENTINO WWW.VALENTINO.COM
VERSACE WWW.VERSACE.COM
VIKTOR & ROLF MONSIEUR WWW.VIKTOR-ROLF.COM
Z ZEGNA WWW.ZEGNA.COM

Inget konstigt alls!

AV JOHN WERICH

JAG BORI FLORENS, den stad som mest formats av modet i Italien, möjligen med undantag för Milano. De anrika modehusen ligger vägg i vägg med trendiga uppstickare, stil och trend har fri passage genom renässansfasaderna och är en del av luften vi andas.

I min bekantskapskrets arbetar många inom modeindustrin, och jag blir inte längre förvånad om jag stöter på Roberto Cavalli, Frida Giannini eller någon ur familjen Ferragamo på gatan. Men det som slår mig efter många år i modets närhet är hur på många sätt hysterisk och utopisk den här världen är, att handlingar som människor i andra situationer och i andra branscher aldrig ens skulle komma på tanken att göra, hela tiden görs i modebranschen.

Precis runt hörnet från min våning ligger Via de' Pucci som till största delen tas upp av det imposanta Palazzo Pucci; modehuset Puccis huvudkontor men också markiserna Puccis bostad. Där inne sitter norrmannen Peter Dundas, chefsdesigner sedan några år. När han tillträdde pratade han stort om stadens skönhet och att det var den vackraste och mest inspirerande plats han kunde tänka sig. Men nu verkar han ha ändrat sig. Nu väljer han nämligen hellre att dagspendla med flyg från Paris där han skaffat en lägenhet.

"Inget konstigt alls", säger flera av mina vänner som arbetar inom modeindustrin. "Det är ju i Paris han finner sin inspiration."

För mig låter det som galenskap i sin renaste form att frivilligt sätta sig på ett flyg fram och tillbaka mellan Paris och Florens varje arbetsdag. Men som jag börjat förstå, gör man det i jakt på modeinspiration så är inget konstigt, allt är normalt.

För det här är inte första gången Florens modeelit chockerar. Historierna är många. Som när Aldo Gucci lät bygga ett nytt stort tjustat huvudkontor för Gucci utanför Florens på 1970-talet. Byggnaden var höjden av modernitet i marmor och rökfärgat glas. Tjocka heltäckningsmattor och dyra träarbeten. Men det mest uppseendeväckande var de hundratals glasdörrar som alla öppnades och stängdes ljudlöst med hjälp av tryckluft och fotoceller, bara för att Aldo led av fruktansvärd bacillskräck, inget fick vidröras. Huvud-

Gucci Museum på Piazza Della Signorina.

kontoret finns kvar än i dag, om än med vanliga dörrar.

Familjen hade även otaliga villor och hus i Italien, USA och England. Men mer eller mindre allt gick i stöpet när hans sonson Maurizio Gucci försökte rädda företaget och helt sonika såldes det krisdrabbade Gucci till investerare i mitten av 1990-talet. Han fick inte njuta av friheten länge eftersom hans exfru, Patrizia Gucci, anlidade en lönnmördare som sköt honom till döds i entrén till kontoret på Via Venezia i Milano ett par månader senare. Hon hamnade sedermera i fängelse där hon sitter ännu 15 år senare.

NÄR TOM FORD senare tog över som designchef för Gucci flyttade han hela designkontoret med högar av anställda till London, för han tyckte helt enkelt om staden bättre – även om det betydde otaliga resor fram och tillbaka till fabriken i Florens för de anställda.

Efter Tom Fords framgångssaga på Gucci tog en ung väskdesigner från Rom vid, Frida Giannini, och hon flyttade tillbaka kontoret till Florens. Hon gjorde uttalande på uttalande om hur viktigt det var att arbeta i staden där Gucci grundades. Stans dyraste palats, vägg i vägg med stadshuset, Palazzo Vecchio, kröptes och allt var frid och fröjd. I hela tre år. För Frida Giannini började längta

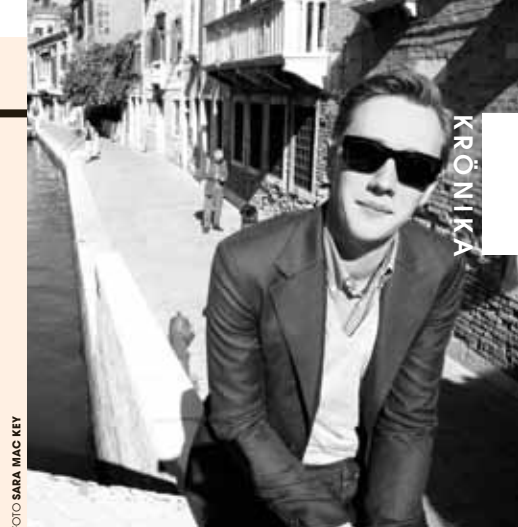
hem till mamma i Rom. Och vad gör man som modeguru då? Flyttar lilla mamma till Florens eller flyttar hela designkontoret med 70 anställda?

"Rom stimulerar oss mer", lät det nu, och tre månader senare stod det enorma renässanspalatset på Piazza Signoria tomt, så nu åker de anställda återigen skytteltrafik mellan städerna.

Men inget ont som inte har något gott med sig, ett år senare öppnade man Gucci Museum där man på fyra våningar i palatset hyllar modeundret från Florens. Och Tom Ford, ja han nämns inte med ett enda ord.

MEN VAD ÄR DET egentligen med Florens som gör modefolket så excentriskt? Är det staden i sig? Historien saknar inte direkt exempel på män och kvinnor från Florens med storhetsvansinne – hela staden, dess kultur och arkitektur baseras på makt och maktfullkomlighet.

Själv tror jag att svaret är mycket enklare än så. Jag är övertygad om att en så verklighetsfrånvärd värld som modeeliten lever i föder galenskap. Det är klart att inget är konstigt eller fel om man bara omger sig med ja-sägare. Den stora frågan är snarare varför ingen av oss kunder och åskådare ens verkar höja på ögonbrynen över hela spektaklet ... @

John Werich bor i Florens sedan 2006 och jobbar som designer och inredare, dessutom äger han stans äldsta engelska bokhandel.